

det siger for saa vidt ingen Ting. Vi gaar et Trin op ad Stigen Aar for Aar; hver eneste Gang vi giver en Tjenestemand en højere Stilling, end han har, faar vi en yderligere Udgift.

Parkov: Det er ikke meget fristende for mig at modsige det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, for det forekommer mig egentlig, at hans Argumentation er saa svag, at der ikke er nogen særlig Anledning dertil. Men det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, som jeg paa det allerbestemteste maa tilbagevise, nemlig den, at der i det konservative Folkeparti skulde være en vis Tilbøjelighed til at give Penge ud, uden Hensyn til hvad det koster. Vi gik med til den Ordning, at Konjunkturtillæget blev glidende, det var en Ordning, som Venstre i sin Tid selv var gaaet med til, men det lader det til, at det ærede Medlem har glemt. Venstres Forslag strandede den Gang kun paa, at Tjenestemændene ikke var villige til at tage imod en saadan Ordning. Jeg tror, denne Ordning var rigtig, og det har jo ogsaa vist sig, at Følgerne af den blev en meget betydelig Nedgang i Konjunkturtillæget i Aar. Det ærede Medlem er jo ikke Tjenestemand, men jeg tænker, at hvis han vilde forhøre sig rundt omkring i Tjenestemandskredse, vilde han nok faa lidt at vide om, at det har været en meget mærkbar Nedgang, der her er Tale om.

Jeg har gjort opmærksom paa, at det er den 5-aarige Regulering, der har sat sit Spor i dette Normeringslovforslag. For øvrigt forekommer det mig — hvad det ærede Medlem ogsaa sagde —, at det økonomiske Ansvar selvfølgelig ligger hos Lovgivningsmagten. Det ligger ikke hos Lønningsraadet, men jeg tror ikke, der har fundet en eneste Forhandling Sted i Lønningsraadet, uden at der er hentydet til de overordentlig vanskelige økonomiske Forhold, under hvilke vi lever. Jeg tror ganske sikkert, det ogsaa har sat sine Spor i Lønningsraadets Forhandlinger og i de Beslutninger, der der er taget.

Assistentklassen har været og er i Øjeblikket meget daarligt stillet, og derfor er det ganske naturligt, at man søger dels ved at skaffe nogle flere Kontrolørstillinger at skaffe Forfremmelse for dem og dels, som der jo er talt om, naar Assistentstillinger fremtidig bliver ledige, da ikke at besætte dem med Assisterter, men med Kontrolører, og endvidere at lade nogle Stillinger gaa ned fra 7de til 12te Lønklasse. Det er noget, som det ærede Medlem ikke har

fundet Anledning til at anføre, men det er dog et Skridt netop i den Retning, som det ærede Medlem ellers er Talsmand for. Og Politimestrene! Ja, der er jo ikke nogen som helst Tvivl om, at Politimestrenes Arbejde er blevet meget betydelig forøget i de senere Aar. I Stedet for, som det oprindeligt var foreslaaet, at man helt skulde ophæve Politimesterembederne af 3die Grad, har man beholdt en væsentlig Del af dem og har ladet nogle enkelte rykke op. Ganske vist har altsaa Lønningsudvalget paa egen Haand, men i Overensstemmelse med Justitsministeren, stillet Forslag om, at een — siger og skriver een — Politimester af 2den Grad skulde rykke op til 1ste Grad, og det var Politimesteren i Nykøbing F., hvor der var ganske særlige Forhold til Stede. Jeg tror derfor, jeg fremdeles trygt kan anbefale at stemme for Flertallets Indstilling i denne Sag.

Søren Svendsen: Det ærede Medlem Hr. Parkov fremhævede paa ny de daarlige Avancementsforhold, der er indenfor Assistentklassen. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem i, at Forholdene der ikke er gode, fordi vi i tidligere Aar, dels under Krigen og dels derefter, fik Assistentklassen forøget i en ganske urimelig Grad, saa der nu er et Overtal af Assisterter, og deraf er Følgen selvfølgelig, at en Del af dem vil komme til at vente længere Tid, inden de faar Avancement. Men jeg mener ikke, at Rigsdagen i og for sig har Forpligtelse til alle Vegne at skaffe Avancementsforhold for Tjenestemændene. Vi har gjort meget derfor i de forløbne Aar, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, men at man nu skal gaa videre i Aar, efter at vi i Fjor har forlangt, at der skulde ske en Indskrænkning, det forstaaer jeg virkelig ikke.

Med Hensyn til Udgifterne til Tjenestemændenes Konjunkturtillæg siger det ærede Medlem, at vi maa dog vide, at det er gaaet betydeligt ned. Ja, det kommer an paa, hvorledes man ser paa det. Udgiften gik ca. 10 Mill. Kr. op i Fjor, og i Aar er den gaaet de 6 ned, men Forholdet er da det, at Tillæget er forøget med 4 Mill. Kr. fra, hvad det var i Fjor, og den „Nedgang“ tror jeg ikke Tjenestemændene er saa kedde af. Det ærede Medlem vil da vel være enig med mig i, at det kan hævdes med Rette, at Konjunkturerne ikke i Øjeblikket er saadanne, at der er Grund til at forhøje et Velstandstillæg; som dette Tillæg oprindeligt var tænkt at skulle være. Det var ikke et Lønningstillæg og heller ikke et Dyrtidstillæg. At man er gaaet over til at stille